

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.
Pe șase luni 12 eor. — Pe trei luni 6 eor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil.,
pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după înveială.

Nr. 3962/1918 Pres.

Vasilie

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al românilor gr. orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor al Arhidiecezei noastre transilvane; iubiților și onoraților deputați la Sinodul arhidiecezan: dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Cristos!

Având în vedere §§ 89 și 90 din Statutul Organic, convocăm și prin aceasta declarăm de convocat Sinodul ordinar anual al arhidiecezei Noastre transilvane, în biserica catedrală din Sibiu, pe *Dumineca Tomii*, adică *29 Aprilie (12 Mai) a. c. la 9 ore a. m.*, când se vor începe ritualele bisericești, iar după aceasta va urma deschiderea Sinodului în localul destinat spre acest scop.

Sibiu, 10/23 Aprilie 1918.

Vasilie Mangra m. p.,
Arhiepiscop și Mitropolit.

Socotelile bisericești

II

Integririle și explicările ce autorul contemplează a se introduce prin comisari pe conturile de rațiociniu, se fac și astăzi prin protopopi ori prin înșiși preoții în rapoartele lor, dacă se cere.

Când afirm acestea, nu pot nega că nu se află și stări puțin trandafirii. Ba vor fi sate cu restanțe de ani de zile și nici o mișcare nu se face nici acum în a pregăti socotelile bisericilor. Rapoartele anuale consistoriale ne dau multe date de acestea. Ce e de făcut aci? Să se trimită fără nici o cruțare comisarii, — dar să-i trimită consistorul din sinul său și din inițiativă proprie, aplicând pedepse aspre, ca să se stârpească buruienile. Scriptura ne spune că pomul ce nu face roadă, se taie și se aruncă în foc. De ce să tolerăm în biserică netrebniciile, când atât de mare este lipsa muncitorilor harnici în ogoarele bisericești?! Disciplina severă va împuțina numai decât restanțele. Prin disciplină se va atinge și aceea la ce țintește păr. Iacob când zice: «Prin aceasta s'ar ajunge două lucruri folositoare: *sporirea averilor bisericești spre mulțumirea parohienilor, și înaintarea la timp a tuturor rațiociniilor bisericești*»...

Din cele ce am zis până aci se vede, că susțin practica veche la compunerea și înaintarea rațiociniilor. Și nici un cuvânt de ușurare nu am, nici pentru parohii ce compun rațiociniile, și nici pentru exactoratul ce le revede, pe când plângerile și restanțele multe, și la o parte și la alta, chiar de acolo derivă, că conturile noastre de rațiocinii sânt prea multe și complicate și nu destul de evidente, așa că atât compunerea, cât și revidarea lor cere prea multă muncă și prea mult timp.

Numai la părere e așa. Ușurarea exactoratului o află în faptul, că rațiociniile ce se pertractează cu publicitatea cerută în corporațiile subalterne și se trimit la timp, nu pot conținea erori capitale. (Aveva nici nu conțin). Deci și revidarea lor merge grabnic și neted. Oare nu și preoții punctuali sânt ușurați? Ba da! Ce fac astăzi, nu trebuie să facă mâne.

Ca să nu fiu bănuț, că numai sarcini știu pune, dar ușurări ba, îmi dau și eu aci păreriile lămuritoare în materia aceasta. Se înțelege, că simplificările ce le propune păr. Iacob, deși îl laud pentru studiile practice ce văd că le face, în partea a II-a a articolului dânsului, nu le pot urmă, și anume din motivul, că reformarea conturilor de rațiociniu nu e pusă la ordinea zilei. Păreriile mi le dau deci cu totul în cadrul conturilor ofici-oase actuale. Căci, da, în cadrul contabilității practicate de prezent în biserica noastră, se poate compune astfel de rațiociniu, care după o singură ochitură se poate judeca de este *cu sau fără* erori. Înzistând pe lângă compunerea rațiociniilor fără defecte, servim exactoratul, și nu numai îl servim, ci de-a dreptul îl facem simplu for de înregistrare a rațiociniilor sosite acolo. Servim și compunerea rațiociniilor.

Cum și pe ce cale se ajunge la așa minune?... Întâi și întâi prin stilizarea *scurtă, concisă și scrierea curată și legibilă* a conturilor. Cerința aceasta apare ca de sine înțeleasă și n'are lipsă de nici o explicare. Dacă cineva ar întrebă totuși: de ce se cere stilizare scurtă, când se știe că cu socoteli nu se face nici un exercițiu de stil, apoi acelaia îi răspund îndată, că eroarea se comite la cel mai însemnat cont, — jurnalul de cassă, — unde nu odată vedem redată o istorie întreagă a unei simple chitanțe, pentru care nu sânt destule nici 4—5 liniuri de ale jurnalului, în loc de una singură. Oare nu e pradă de hârtie și cerneală scrisoarea lungă, care dă de lucru și revizorului, care se trudește a afla înțelesul frazei? Despre așa jurnal zic și eu cu păr. Iacob, că e păcat a-l scrie în câte 2 exemplare, căci facem din el volum, nu altă.

Trec înainte și spun, că mijloc la realizarea minunei în reviziune sânt și conturile de evidență. Conturi de capitale active și pasive se tot cam fac, se fac și listele de repartitie. Nu se dă însă destulă importanță altor evidente, ca: arânde de pământuri, taxe de pășunat, de gropi, de strane, clopote etc. În privința aceasta e varietate caleidoscopică la noi. Câte sate, atâtea obiceiuri, — dar și atâtea venituri la biserică. Contând simplu la jurnal venitele acestea, de am avea dela cei ce plătesc toate contrachitele din lume, totuși nu am fi deplin siguri oare sântem exacti ori nu, și nu cumva a rămas ceva în afară de conturi. Siguritatea ni-o dă singură conscrierea venitelor acestora.

Precum din lista de repartitie, care se face în comitet și sinod, nime nu rămâne neintrodus, tot așa nu se va perde urma nici a celor ce plătesc taxe de scaune, gropi, arânde etc., când se vor compune și despre aceștia conspecte regulate în comitet și sinod.

Mulți multe văd, și ce unul uită, nu-i trece din minte celuilalt. Pregătirea conspectelor de evidență și alăturarea lor la rațiociniu e o cerință tot așa de cardinală, ca a avea cont de capitale active, ca să nu ne perdem debitorii. Și nu e bine ca toate venitele acestea să fie sub un titlu în conspect, ci câte feluri de astfel de venituri sânt, sau câți titli au ele în budgetul ce se votează, atâți titli trebuie să aibă și conspectul ce se pregătește. Se va vedea îndată de ce.

Aci spun numai atât, că venitele acestea numai separate după titli le știm urmări și ținea în evidență, ca să nu rămână neconscrie în conspect. Exactitatea conspectului pretinde deci ca venitele în conspect să se separeze după ramii din care se formează venitele.

Alăturarea de conspecte totdeauna e dovadă pentru exactorat, că în comuna respectivă n'a rămas neîntrebuințat nici un izvor de venit bisericesc. Nici un rațiociniu să nu fie fără aceste conspecte, cum nici o comună nu este care să nu aibă venituri ce trebuie conscrie în afară de repartitie. Eu citez a zice, că dacă venitele acestea (cum le-am zice *laterale*) s'ar fi conscrie pretutindenea din început, nu ar fi astăzi la noi nici o biserică fără însemnate capitale. Mai bucuros abdic de contrachitanțele ce se cer dela plătitori, decât de conspectele de evidență.

Cine nu are alte venituri, să înceapă colectă în biserică și aceea să o cuprindă în conspect, care formează parte întregitoare a rațiociniului. Se va vedea ce minunat mijloc de însuflețire este pentru public. Ținând în evidență daniile și citindu-le cu ocazia rațiociniilor, alții și alții se vor anunța cu dani. Ba și sumele mici la început, se vor duplica.

Mijlocul de căpetenie la control îl dă coala rațiociniului, sau cartea de evidență prescurtată. În jurul acesteia s'a făcut multă vorbă, când s'a votat regulamentul actual al administrării averilor. Se mai face și astăzi. Unii (d. p. păr. Iacob) o cam probă și în locul coalei acesteia ar primi numai cartea de evidență, care să înlocuiască și jurnalul de cassă. Părerea asta nu ar fi rea, căci s'ar împuțina socotelile cu un cont; dar neajunsul ei este, că în cartea de evidență, ca jurnal, nu se pot introduce primiriile și solvirile de bani în mod cronologic, ori dacă se pot, la scontrare, în loc de un jurnal vom avea atâtea jurnale câți titli budgetari are cartea de evidență; și iată că nu am simplificat nimic. Vom folosi deci la socoteli jurnalul ca până aici și de pe el vom compune coala de rațiociniu la finea anului. (Cine ține cu tot prețul

la cartea de evidență, poate să o poarte, căci purtată paralel cu jurnalul, în tot momentul ne arată cât a intrat, și cât s'a spesat din preliminarul votat la fiecare titlu. Acela nu vine în impasul, de a trece peste preliminar, ca să-i trebuiască justificări ulterioare). Coala de rațiociniu e minunată. Dacă e bine compusă, sumată și diferențiată, se controlează ea pe ea. Diferențele dintre plus și minus, apoi preliminar și starea faptică trebuie să dea sume egale. Dar controlează și conturile celelalte: contul capitalelor active, lista de repartitie, conspectele de arânde etc. Deoarece: care împrumuturi date stau în contul activelor, suma aceluia stă și în coală; tot așa interesele, capitalele depurate, arânde plătite ș. a. Cu coala aceasta în mână, îndată îmi dau seamă: de sânt introduse toate sumele în conturile speciale, ori nu sânt. Pe deasupra orientează și în privința aceea: de s'a trecut ori nu s'a trecut peste sumele budgetare, votate de sinodul parohial la intrate și spese.

Criza guvernului ungar.

Iosif Sztrenyi, designat a fi ministru prezident, n'a izbutit încă să compună lista noului guvern.

Al. Wekerle s'a prezentat earăș în *audiență* la Maiestatea Sa. Se afirmă, ca în cazul când încercările lui Sztrenyi de-a alcătui cabinetul s'ar zădărnici, tot Al. Wekerle are să fie încredințat cu formarea unui nou guvern.

Cu Isus cătră Golgota

— Ostașilor noștri pentru Vinerea Patimilor —

I

În apropierea Ierusalimului, nu departe de latura cătră răsărit, a acestei odată falnice cetăți, stă muntele numit al «Căpăținilor», sau, cum locuitorii jidovi de acolo îi ziceau, *Golgota*.

Acest munte și-a primit numirea parte dela forma sa de căpățină de om, parte dela căpăținile celor executați de jidovi pe acele timpuri pe coama acestui deal, cari căpățini stăteau acolo împrăștiate pretutindenea.

În ziua ca cea de azi, cu mulți, mulți ani înainte, ținând cătră acest loc, la a cărui vedere privitorul își întorcea cu scârbă și oroare fața dela sinistra priveliște ce i se desvălea înaintea ochilor, mergea învăluit în pravul drumului un sgomotos convoi.

Bărbați, femei, copii, bătrâni și tănari, din toate clasele acestei cetăți s'au adunat azi din toate unghiurile orașului, să fie martori unei rare priveliști.

Dar ce este? Ce s'a întâmplat? De ce s'a adunat azi mulțimea? Pe cine petrec și însoțesc în drumul lor spre Golgota? Fețele oamenilor oare de ce tradează o vădită iritație și neliniște?

Veniți să ne apropiem și noi, frații mei, de acest convoi, de această interesantă adunare.

Iată ce vedem! În mijlocul mulțimii, înconjurat de ostași, purtând pe umeri câte-o cruce pășesc trei bărbați. Doi dintre aceștia au fețe comune, respingătoare, în care răutatea a săpat brezde adânci.

Cine este al treilea, care între cei doi pășeste încet, purtând cu o vădită oboseală crucea sa cioplită de lemn greu, ce-i

apăsa umerii? Eată-l, se oprește. Stă puțin să răsuflă. Acum putem să-l vedem în față, iubiți camarazi! Este un bărbat cam de 33 ani cu înfățișare ce-ți cucerește inima. Fruntea lui senină este împodobită cu o cunună de spini, iar pe fața lui curg și roaze sudorile oboselii, împreunate cu sângele fășnit din fruntea-i măestoasă...

Dar ce ochi are acest om! Când te privesc, crezi că razele unui dulce soare și bunătatea împreună cu blândețea dumnezească și se coboară în suflet. Este obosit, și totuși pe buzele sale se ivește surâsul fericit.

Cine este acest om, care purtând pe umeri lemnul ocării pe care știe că are să fie răstignit, pășeste cu fericirea mirelui ce-și conduce cu gingășie mireasa către altar? În locul desperării și al groazei, din întreaga lui ființă citești dorul vădit după cele ce au să-i se întâmple, după cele ce îl așteaptă.

Pe cei doi tovarăși ai săi lumea pare-că nici nu-i vede. Toate privirile sânt ațintite asupra celui din mijloc. Femeile și copiii nevinovați îl privesc cu milă, unii varsă lacrimi de compătimire. Bărbații însă îl amenință cu pumnii, îl scuipă și insultă, îl batjocoresc și blastămă.

Ați dori să numesc pe acest supra-om, să-i spun odată numele lui prea Sfânt, numele lui *Isus Cristos*, Mântuitorul lumii, căci el este acela pe care azi mulțimea îl însoțește în drumul către Golgota.

Da, iubiți camarazi! Astăzi este aniversarea zilei mari și înfricoșate, când pe *Isus* fiul lui Dumnezeu, chiar aceia pentru cari s'a coborât din cer și a luat trup omnesc, să-i mântuiește de sub blăstămul păcatului strămoșesc, îl duc să-l răstignească ca pe un tâlhar și ucigaș.

Astăzi cerul, întunecat de durerea ființelor îngerești, și pământul ce geme sub povara păcatelor veacurilor, cu toată suflarea sa ia parte la această tristă privești, peregrinând cu sufletul către Golgota.

Astăzi credinciosul stă alături de cel mai puțin credincios; astăzi dușmanii îmblânziți de jertfa lui *Isus* îi înconjură împăcați mormântul său prea sfânt.

Toată ființa omenească și cerească, tot sufletul vibrează astăzi de durerea clipeilor sfinte, când însuși fiul lui Dumnezeu este răstignit de mâni păcătoase și ucigașe.

Veniți dar, frații mei, în ziua de astăzi, să petrecem și noi cu suflet cucernic pe Mântuitorul *Isus* în drumul spre Golgota ca, fiind în apropierea lui în aceste clipe sfinte, să-l cunoaștem și să-l înțelegem cu adevărat pe cel ce se lasă răstignit de bună voie pentru lume, pentru noi, pentru toți.

Veniți să petrecem și însoțim cu smerenie la locul peirii pe acela, care cu câteva zile înainte, în Dumineca Floriilor, fu primit ca un împărat în Ierusalim. Atunci mulțimea hainele și le-a aruncat în țărâna drumului, pe unde trecea *Isus*; iar azi, tot mulțimea aceea, îl despoaie de hainele lui. Atunci îl primară ca pe un împărat, azi îl scot din oraș ca pe un ucigaș. Atunci cu flori și palmieri îi împodobeau drumul, azi îl încoronează cu spini...

Dar ce minune! Noi citim și azi de pe fața lui *Isus* aceeași fericire, și aceeași seninătate, ca în ziua când coborând de pe muntele Olivilor, intră în Ierusalimul fărnac, ce-l aștepta cu pompă.

Cât de nimerită este pilda dată de jidovi, în ceea ce privește purtarea lor schimbăcioasă față de *Isus* într'un timp relativ scurt, în asemănare cu viața noastră de astăzi.

Astăzi ești puternic și preamărit, mâne știe Dumnezeu din ce cauză ești huiduit și apostrofat din partea acelor, cari eri și-au fost amici. Și o durere crâncenă sfășie inima aceluia, care este astfel tratat din partea semenilor săi. Unul ca acesta însă, aducă-și aminte totdeauna de *Isus*, și urmeze pilda dată de El. *Isus*, cum v'am spus, a fost același în ziua primirii lui cu alai în Ierusalim, și aceeași liniște a sufletului său și-a păstrat-o în ziua răstignirii sale. Și de ce? Pentru-că *Isus* având înaintea sa ținta pentru care a trăit și s'a pregătit, nu s'a lăsat înrăurit nici de preamărirea omenească, nici de necunoștința celor ce l-au răstignit. Astfel și noi, frații mei, când sântem convinși despre dreptatea cauzei ce o servim, despre sfințenia și curățenia morală a ori cărei ținte în această viață, să ne păstrăm pururea seninătatea inimii și dorul îndeplinirii și a chemării noastre, fie că sântem preamăriți, fie că sântem nedreptățiți de semenii noștri.

Primind această pildă vie dela blândul *Isus*, să nu scăpăm din vedere nici scopul, pentru care ne-am adunat astăzi.

Am spus, iubiților, că *Isus* pășea cu crucea lui încet și părea de tot obosit. Da, frații mei. Jidovii fără milă, ca să-și arate ura pentru *Isus*, l-au însărcinat cu cea mai grea cruce, ca să-i înmulțească chinurile truștii. Dar era *Isus* istovit de puteri și slăbit cu totul și în urma chinurilor ce lea prestat 12 ore dearându-l înainte de-a pleca

spre Golgota. Douăsprăzece ore dearându-l l-au bătut, pâlmuindu-l și scuipându-l, înțâpându-l, încât întreg corpul său era plin de rane și sânge.

Oare însă numai lemnul crucii apăsa umerii lui *Isus*? Nu, frații mei; lângă această povară trupească, de mii de ori mai grea decât lemnul crucii, a fost a'ată povară: adevăratele *pacate omenimii* dela Adain până la *Isus*. Aceste păcate le purta ca o grea povară încă din copilăria sa.

Aceste păcate ce-i apăsa sufletul, trebuiau spălate, pentru că numai așa s'a putut da deplină satisfacție sfințeniei lui Dumnezeu vătămate.

Și cel menit să șteargă păcatele de pe sufletele celor păcătoși, cel menit să deslege blăstămii și întunerecul ce încunjura sufletele celor răpoși până la timpul său, este *Isus*, care cu crucea sa deodată poartă și aceste păcate, ca pe Golgota să le spele prin sfânt sângele său.

Astfel a fost voia Tatălui Ceresc. Și *Isus* știe și cunoaște această poruncă. El știe, că dacă sângele său nu va arăta calea pe care avem să mergem către fericire, vom orbecă în bezna nopții păcatului strămoșesc.

Și nimeni n'a putut împedeca pe *Isus* în sfânta sa hotărâre, să facă acest drum. Nici rugămintele apostolilor, nici

frica și groaza morții, nimic nu l-a clintit în împlinirea sfintei lui chemări.

Isus a știut doar și a prezis ucenicilor săi tot ceea ce are să i se întâmple; pleacă însă către ultima sa stațiune, ca om cu aceeași voință, tărie și energie ce caracterizează pe părintele care auzind strigătul disperat de ajutor al fiului său, trece prin foc și apă să-l scape din primejdie.

Dacă *Isus* n'ar fi avut voința să facă acest drum, dacă n'ar fi iubit el atât de mult omenimea și pe Tatăl Ceresc, a cărui voe voește să o ducă la îndeplinire, nici zece legioane de soldați n'ar fi putut silii la aceasta pe *Acela*, în a cărui serviciu stăteau miile de mii de ingeri și puteri cerești.

Eată pe *Isus* că abea mai pășește. Este istovit, se clatină, și sub povara lemnului pică la pământ. Jidovii privesc unul la altul speriați. Le este teamă că *Isus* moare pe drum și nu vor avea ocaziune să se bucure în chinurile lui de pe cruce.

Pe când stau buimăciți, eată că un om ce venea din țarină se apropie de dânșii. Era *Simeon*, care se născuse în Chirenea, de unde își avea numele de *Simeon Chireneanul*. Ei îl silesc îndată să ducă mai departe crucea, pe care *Isus* n'a mai putut-o purta.

(Va urma)

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 24 Aprilie. (Of.) Pe frontul italian nu s'au petrecut fapte războinice de însemnătate.

Budapesta, 25 Aprilie. (Of.) În *Albania*, la cursul de sus al *Devolii*, am respins în zilele din urmă înaintările francezilor.

La sud-vest nimic nou.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 24 Aprilie. (Marele cartier general). Pe câmpul de bătaie dela *Lys* și dela *Somme*, activitatea războinică s'a restrâns la lupte locale. La nord de *Bailleul* am ocupat înălțimea *Weugelhoeke*, unde am prins francezi, iar la vest de *Bailleul* am respins atacuri engleze. La nord-vest de *Bethune* am zădărnicit în liniile noastre de avangardă înaintările puternice ale dușmanului. Pe liniile celelalte din front, am adus prizonieri din lupte locale purtate în multe puncte.

Căpitanul baron *Richtofen* nu s'a mai întors din urmărirea unui aeroplan dușman de-asupra câmpului de luptă de lângă *Somme*; după un raport englez a căzut căpitanul.

Finlanda răsăriteană. Trupele de sub comanda generalului *Goltz* au cuprins punctul central de căi ferate *Ruhimoski* și au stabilit la nord de *Lahty* legătura cu armata finlandeză.

Ucraina: Trupele generalului *Kosch* au ajuns la *Simferopol*.

Ludendorff.

Din camera ungară. În ședința de Miercuri s'a hotărât ca desbaterea asupra indemnității să se înceapă joi, în 25 l. c.

Au urmat apoi la ordinea zilei interpelările. Deputatul *Ștefan Szabó* (partidul țărănesc) interpelează în afacerea recvirărilor cu asistență militară, și află că sistema aceasta trebuie să ne pună pe gânduri. Poporațiunea din *Austria* n'a fost expusă niciodată la asemenea procedură. Vorbitorul cere să se oprescă rechizițiile militare. Interpelarea se va comunica ministrului pentru alimentație.

Ceilalți interpelanți renunță la cuvânt, având în vedere că nu este încă de față nici un guvern responsabil.

După aceasta se ridică ședința.

Demisiunea guvernului austriac. Consiliul de miniștri austriaci, în ședința din 25 l. c., a hotărât să se retragă dela guvern. Prim-ministrul *Seidler* a plecat îndată la *Maiestatea Sa Monarhul* și i-a înaintat demisiunea întregului cabinet.

Maiestatea Sa a primit demisiunea.

Ca urmaș al lui *Seidler* se pomenesc miniștrii *Sylva Tarouca* și *Toggenburg*.

Berlin, 24 Aprilie. (Agența Wolff). În noaptea de 22 spre 23 Aprilie am zădărnicit întreprinderea plănuită cu mare aparat împotriva malurilor noastre de debarcare în *Flandra* din partea puterilor maritime engleze. După foc violent de tunuri, sub scutul unui val des de ceață măestrită, mici crucișătoare au înaintat la *Ostende* și *Sebrügge* spre țarmul mării, în scopul de a distruge stavilele și lucrările de debarcare de acolo; după mărturisirile prizonierilor, patru corvete de soldați marinari (dela *marina regală*) ar fi trebuit prin atac executat în același timp să ocupe digurile dela *Sebrügge*, având să nimicească toate tunurile și muniția de aici, precum și vasele aflătoare în port; dintr'înșii au ajuns pe diguri vreo 40, cari parte i-am omorât, parte au căzut de vii în mâinile noastre. Pe zidurile înguste, înalte ale digului, s'a dat o luptă extrem de înverșunată de ambele părți. Dintre puterile maritime engleze, care au participat la atac, am confundat înaintea portului vasele *Ifigenia*, *Intrepide*, *Sirius* și alte două crucișătoare mai mici, ale căror nume nu le știm; am mai confundat, afară de aceste și un mare număr de torpiloare.

Cu focul nostru de artilerie am putut salva numai câțiva înși dintre soldați. La diguri, afară de stricăciunea produsă de un torpilor, lucrările și bateriile portului sânt neatînse.

Dintre puterile noastre maritime, un singur torpilor a suferit o foarte ușoară vătămare. Pierderea noastră în oameni este mică.

Șeful statului major maritim.

Nr. 2601 Epitr. 1918.

Publicațiune

Pentru trebuințele seminarului arhidiecezan «*Andreian*», pentru trebuințele orfelinatului, pentru birourile Consistorului Arhidiecezan și Mitropolitan, pentru tipografia arhidiecezană:

Avem lipsă de 200-300 stânjini metrici lemne de foc, de fag, nepluțite, pentru cari escriem licitație cu oferte închise la 1 Iunie 1918 st. n.

Oferenții au să înainteze ofertele lor sigilate la «*Consistorul Arhidiecezan*» până la 1 Iunie, au să arete prețul, pentru care ofer lemnele aduse și așezate în curțile oficiilor amintite, per stânjin metric, scris cu cifre și litere, și au să se oblige, că aduc și predau lemnele cel mai târziu până la 15 Iulie 1918.

Dela firme cunoscute și acreditate primim oferte și fără vadiu; — firme puțin cunoscute au să depună la cassa arhidiecezană un vadiu de 3000 coroane în bani ori hârtii de valoare, care vadiu li se restituie la predarea lemnului, — iar la caz de a nu furniza lemnele, — rămâne în favoarea instituțiilor, pentru cari au luat angajamentul.

Sibiu, din ședința consistorului arhidiecezan, ca senat episcopesc, ținută în 31 Martie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

„Ziua învierii să ne luminăm, popoarelor“

— Cuvânt la Vecernia Paștilor —

Fraților creștini! Dupăcum nu credeam la început, iată-ne și pentru a patra oară orânduși a prăznui ziua cea mare a Învierii în valurile clocotitoare și străbătute de fiorul a cător și mai cător îngrijorări și sbuciumări, pricinuite de uriașul război.

«E încă tot în flacări lumea! Se sgudue răsăritul și se cutremură apusul de pasul și de armele milioanei de oșteni oțeliți, cari năvălesc și luptă ca leii, pentru viață și triumf! Și nu-i destul de larg pământul, și nu-i destul de întinsă marea pentru omul infuriat! Se urcă și în împărăția văzduhului, se luptă și între pământ și cer, prin tărâmurile soimului și ale vulturului, descărcând din largurile slavei bombele distrugătoare, asupra pământului, botezat în sânge. Și urlă tunurile și zăieră obuzele, sună încă puștile nenumărate și sboară roibii rânchezând în toate părțile pământului.»

Și'n astfel de lupte, ne mai pomenite în istoria popoarelor, se scurge cu îmblășugare sângele oștenilor, prin văile și creștetele munților, prin câmpiile din largurile țărilor.

Puține vor fi astăzi familiile care, într'un fel sau altul, să nu-și fi plătit, în acești ani de suferințe amare, tributul de jertfă pentru domnitor și țară! Jalea și durerea e generală. Și cui nu-i pătrund până în adâncul sufletului, suspinurile aceluia, cari și-au dat și jertfit pentru tron și patrie ce-au avut mai scump pe acest pământ, pe fiii și soții iubiți!

Conștie de această întunecată icoană a vremii, biserica mai stăruitoare ca de altădată, spre a veni în ajutorul celor înviforați și a revărsa în inimile îndurerate razele luminii, razele darului dumnezeesc, — ale credinței și nădejdei creștinești, — cu glasul mlădiat în cântările înălțătoare își chiamă azi toți fiii săi. Veniți, veniți — le zice ea, — să beți și să vă întăriți «din beutura cea nouă, izvorâtă nu din penatră steapă făcătoare de minuni, ci din mormântul lui *Cristos*, din izvorul nestricăciunii!»

Veniți, să vă înseninați sufletește, căci «aceasta este ziua, care a făcut-o Domnul să vă bucurați și să vă veseliți într'însa.»

Veniți să vă luminați azi toți cu prăznuirea! Căci «în zorii trandafirului ai unei frumoase dimineți de primăvară, dela răsărit la apus, dela miazăzi la miazănoapte a răsunat limpede ca dintr'o fanfară, cuvântul aducător de solie veselă, de mângăere dulce, de nădejde plină de visuri înălțătoare, cuvântul senin al vestirii vestirilor: *Cristos a înviat!*»

Cel chinuit și batjocorit, cel ce a suferit mai mult decât toți, cel răstignit, cel-ce și-a vărsat sângele pe cruce pentru păcatele oamenilor, acela s'a înălțat din mormânt. A înviat din morți ca un biruitor al întunerecului, ca un izbăvitor al celor împovărați de greul vieții, ca un împărat al cerului și al pământului. Prin Învierea Sa a deschis tuturor, cari cred în El, tuturor cari se'nchină și slăvesc Învierea Lui, porțile unei vieți pline de tărie, de mângăere și de înălțare sufletească, de dragoste și de adevăr. A deschis calea vieții de veci.

Solia biruitoare, a vestirii vestirilor, că *Cristos a înviat*, ne-a adunat și pe noi, fraților, pe tineri și bătrâni, pe bogăți și săraci, într'un număr atât de mare, la acest ospăț al credinții.

O înseninare generală ne-a cuprins pe toți. Întreg neajunsul, toată slăbiciunea, toată răutatea omenească a dispărut. Ca frații cei buni stăm unii lângă alții. Toate greutățile, toate încercările și durerile vremii le-am uitat. Nici unul pismuind, nici unul clevetind, ci toți plini de mângăiere, toți înviorați de sârbare, toți grăitori de bine, toți îngăduitori, toți buni unul pentru altul...

Cântă odată într'o biserică un cor, și din nefericire nu cântă bine. Și eată, intră în biserică un artist, care e izbit de desacordul corului. Atunci, fără șgomot, se furizează înapoi coriștilor și începe să cânte cu voce bună și puternică. Și vocea lui atrage o altă voce, apoi a doua, a treia, și îndată întreg corul își capătă armonia.

Corul din această pilduire, fraților, a fost și este omenimea, care prea adeseori e târâtă în desacorduri de păcate. Artistul e Mântuitorul *Cristos* care, prin Învierea sa din morți, a restabilit acordul, și va veni o zi, în care armonia va fi perfect restabilită.

¹ Telegr. Român, nr. 7 din 1917.

² Din canonul Paștilor.

³ Ps. 117 v. 24.

⁴ Rev. Teol. nr. 1-2, 914.

Intr'un astfel de cor, în plină armonie, ne găsim noi în aceste clipe de praznic luminat. Și cuvintele «ziua învierii popoarelor să ne luminăm», «să bem beutură nouă» și «să ne curățim simțirile», rânduiala bisericii noastre nu ni le reînprospătează de altceva, decât: pe deoparte să ne îndrume, ca armonia zilei acesteia să năzuim a o introduce și în celelalte zile ale vieții noastre pământești; iar pe de alta, ca mai curând sau mai târziu să ne lumineze pe toți, să înțelegem rostul învățăturilor religioase, de-a îndeplini cerințele și nevoile mult încercatului om...

Nu poate să existe pentru om o știință mai înaltă, decât, a ști să-și susțină încontinuu faptele vieții în armonia stabilită de artistul și învățătorul cel mai mare al lumii, de Cristos. Căci bine să înțelegem cu toții, că: dacă ni se pare, ce e drept, că azi totul s'a schimbat, și că cerul și pământul, aerul și lumina sânt mai altcum, decât altădată, mai pline și mai bogate în podoaba învierii și a înălțării sufletului, și că întreaga fire serbează și se înveselește dimpreună cu noi, de bucuria învierii lui Cristos, — adevăratul izvor al acestei înseninări generale, sântem noi, — inimile noastre, astăzi mai bune și mai pline de dragoste. Calde și curățite de înclinări înșoșitoare: de ură și vrăjmășie, de îngâmfare și răsunare, și pornite spre pace și iubire, spre milă și îndestulare.

Să mulțumim pururea pentru toate, precum ne îndrumă și marele apostol Pavel, zicându-ne «pentru toate mulțumiți, căci aceasta este voea lui Dumnezeu întru Isus Cristos spre voi», iar într'alt loc «lui Dumnezeu mulțumiți, căci ni-a dat nouă biruință prin Domnul nostru Isus Cristos».

Să nu ne lăsăm nici când a fi compleșiți de nevoi și a cădea astfel în slăbiciunea periculoasă a necredinței și a desnădejdei, fie suferințele și încercările cât de cumplite și cât de grele, căci «inima veselă face viața înfloritoare, iar omului trist și desnădăjduit i se uscă oasele»,⁷ dupăcum ne povățuiește înțeleptul Solomon.

Să ne luminăm deci cu prăznuirea, care ne-a binecuvântat cu atâtea daruri! Să înțelegem de-apaurarea, când ne reamintim și vorbim despre înviere, că Isus Cristos, n'a înviat și n'a sfărâmat cătușile mormântului numai pentru sine însuși, ci a înviat pentru toți ai săi, pentru îndreptarea și învierea noastră a tuturor din întunecul neștiinței și din faptele pierzării. Unui astfel de înțeles îi dă expresie poetul în poezia sa intitulată *Cristos a înviat*:

Voi toți ce-ați plâns în întunec
Și nimeni nu v'a mângăiat,
Din lunga voastră 'ngenunchere
Sculați! Cristos a înviat!

(Vlahuță).

Fraților creștini! Căutând a aduce învățătura praznicului în legătură cu întâmplările mari ale războiului, ca și ele să contribuie la luminarea noastră, să nu pierdem nici o clipă din vedere, că Isus, ca să poată învia, a trebuit să sufere durerile chinurilor celor mai grele, a trebuit să pătimească și să moară.

Sbucimările zilelor noastre sânt multe. Durerea sufletelor prea adeseori copleșitoare. Jertfele de tot felul mari. Lipsurile în ale traiului de toți simțite.

Să ne aducem însă aminte de viața Mântuitorului. Suferințele și patimile Lui ne sânt în vie memorie.

Mântuitorul a biruit. Și a biruit prin învățătura Sa sfântă, a cărei temelie e răbdarea și suferința, a biruit prin învierea Sa. Să lăsăm și noi, fraților creștini, ca Cristos să învie în inimile noastre. Învierea Lui ne va îndemna și pe noi la răbdare și suferință.

Căci inima în care Cristos a înviat și cu adevărat trăește, are întotdeauna ceva din măreția biruinței. Un asemenea creștin e gata a birui grijile și suferințele vieții, e destul de tare a sta împotriva ispitelor a se învinge pe sine, și a câștiga biruința și asupra altora.

Numai prin suferință vom putea deci și noi birui. «Suferința e dascălul cel mai mare al popoarelor și glasul suferințelor se înalță mai ușor spre tronul Tatălui ceresc, ca miremele fumului de tămâie. Suferința are să desfacă deci zorile înflăcărâte ale viitorului nostru».

Ziua învierii să ne luminăm popoarelor, acum și întotdeauna. Amin.

Preotul Ioan Popa.

Știrile zilei

Predică în catedrală. În Dumineca VI din sfântul și marele post, 15 Aprilie a. c., — a Floriilor, — va predica în catedrala din Sibiu, revizorul școlar *Dr. Nicolae Regman*.

Ziua onomastică a reginei. Sămbătă, în 27 April, fiind ziua onomastică a Maiestății Sale Impărătesei și Reginei *Zita*, s'au oficiat serviciuri divine în bisericile din capitală și din provincie.

Posturi nouă de notari publici. Monitorul oficial publică ordonanțele ministrului de justiție, prin care se crează mai multe posturi nouă de notari publici regești. Conform acestor ordonanțe se sistemează al treilea post de notar public în orașele: *Arad, Cluj și Oradea-mare*. Notariate publice nouă se mai înființează în 5 orașe, între care se află și *Orșova*.

Îmbunătățirea salariilor. Guvernul ungar a hotărât să reguleze salariile personalului dela căile ferate de stat. Salariile acestor funcționari se vor urca pe an cu 87½ milioane de coroane.

O dare de seamă. În *Kirchliche Blätter*, — organul oficios al bisericii evanghelice săsești, — a apărut o amănunțită dare de seamă despre broșura p. protopop *Dr. Ioan Lupaș*: «Der Einfluss der Reformation auf die siebenbürgisch-romänische Kirche im XVI Jahrhundert». Recensentul spune, că se simte dator a atrage atențiunea publicului cititor al revistei asupra acestui studiu istoric, al cărui autor și-a câștigat merite pe terenul activității de predicator, publicând la 1916 împreună cu alți preoți din protopopiatul Săliștei, predicile intitulate «*Mângâiați poporul*» și începând astfel să lucreze în sens reformatic în biserica sa, în al cărei serviciu divin de altfel liturgia cuprinde un loc atotstăpânitor. Mai departe constată, că autorul studiului pe lângă toată alipirea sa față de particularitățile dogmatice ale comuniunii sale bisericești, are totuși o înțelegere largă pentru impulsurile spirituale ale reformării, pentru mărima lui Luther și importanța lui Ioan Honterus. De încheiere afirmă, că deși reformațiunea a avut asupra bisericii noastre influință culturală vrednică de recunoștință, totuși biserica noastră a rămas în cele esențiale *biserică ceremonială*.

Veturia Triteanu în Budapesta. Primum următoarele: Am așteptat întâi glasul foilor din capitală. Sânt pline de laudă meritată. De altcum, nouă ardelenilor, nu ni s'a spus nimic nou. Noi am ascultat-o; o cunoaștem. Ne-a fermecat de mult. Vraja vocii sale ne stăpânește cu putere.

Eată-o acum, pentru prima oară, în capitală, în mediu străin. E primită bine, aplaudată, mult aplaudată mai ales de aceia, a căror inimă bate la fel cu a ei. Noi nu vedem într'însa numai artista, care tâlmăcește muzica wagneriană. Pentru noi Veturia Triteanu nu este numai Isolda lui Wagner, ci este expresia adevărată a sufletului nostru, este artista care pătrunde farmecul melodiilor românești, care simte focul și jalea doinelor noastre incomparabile...

Sala academiei de muzică era plină. Ea apare. — Mii de priviri asupra-i se întesc. Orchestra începe. S'aude vocea cântăreței. Muzica crește, crește mereu... Și ce curios! Să vezi o ființă fragilă, o femeie, cum lasă biruitoare peste 60 de instrumente ce vibrează atât de puternic...

Fărăndoială, o distinsă artistă ni-a cântat în seara aceea din April, și ni-a dat câteva clipe ale uitării de sine, clipe ce nu le putem răsplăti... Dar, asupra melodiilor îmi pareă totuși că aud aceeași voce cântând: «*Jale i Doamne, codrului*... H. T.

† **Simeon Sbârcea**, paroh gr.-cat, în Toplița română, după un morb scurt și greu, împărțit cu sfințele Taine, a adormit în Domnul în 7 April la ora 1 d. a. în anul al 74-lea al vieții și 47 al preoției și fericitei căsătorii. Inmormântarea i s'a făcut în 9 April în Toplița română. Odihnească în pace!

Formele cultului. În *Revista Preoților* (din 7 April 1918) protopopul Timișorii, p. *Ioan Oprea*, vorbind despre cultul divin al bisericii noastre, zice între altele: «Lipsind căldura și conștiința din inima slujitorului, întreg cultul te lasă rece, nemulțumit; face impresia unui *mecanism plin de repetițiuni și de mișcări fără însemnătate*».

Cei ce cred în influința covârșitoare (!) a formelor cultului divin nu vor putea împărții întocmai această opinie.

† **Aurel P. Păcurar**, cadet-sergent la batalionul 12 de Train în Sibiu, după scurte și grele suferințe, în al 34-lea an al etății, împărțit cu Sf. Taine, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului Sămbătă, în 20 April 1918 la 5 ore p. m. Rămășițele defunctului s'au așezat spre vecinică odihnă Marți, în 23 Aprilie la 2 ore p. m. în cimiterul central din Sibiu. Fie-i țărâna ușoară!

Băile din Ocna-Sibului. Direcția băilor din Ocna-Sibului înștiințează, că odăile pentru oaspeți aflătoare în hotelul din proprietatea erarului sânt prenotate toate. Astfel pentru sezonul de vară stau camere la dispoziția publicului numai în vilele: *Nelly, Linca, Matilda și Edith*. Anunțarea să se facă direct la proprietarii vilelor.

Moartea aviatorului Richthoffen. Vestitul aviator german, căpitanul baron Richthoffen, care a secerat 80 de învingeri aeriene, a murit moarte vitească în 23 April a. c. și a fost înmormântat cu pompă militară pe pământ dușman. Cosciugul său a fost dus la mormânt de șase marinari englezi. Pe cosciug se afla pusă o cunună cu inscripția: *Gloriosului și vrednicului adversar*.

Concertele dnei Veturia Triteanu. După succesul desăvârșit obținut în Budapesta, cântăreța noastră, d-na *Veturia Triteanu*, a luat angajamentul de a cânta în 20 concerte în Ungaria, 10 în Austria și 8 în Germania. În 7 Mai n. va concerta în Sibiu.

Înrolarea preoților în Anglia. Agența Reuter comunică din Londra, că episcopul capitalei engleze cu ocaziunea unei convorbiri ar fi zis, că libertatea preoților nu împedecă întru nimic, ca preoții în vârstă militară să fie chemați sub drapel. În fiecare comună să rămână numai un preot. Acestea le-a zis episcopul cu privire la preoții din dieceza Londrei, dar, e vorba, ca dispoziția aceasta să se înfăptuească și în alte dieceze.

Ministrul de externe Burián și pacea cu România. Din Viena se telegrafează, că ministrul de externe Burián în 24 April a. c. a fost primit de Maiestatea Sa în o audiență mai lungă. A renunțat deocamdată la planul călătoriei sale la Berlin, pentru a relua firul pertractărilor de pace cu România și a accelera încheierea păcii.

America și Norvegia. Din Malmö se anunță, că în cursul pertractărilor cu Norvegia, din partea Americii s'a ridicat pretenția ca exportul norvegian să fie supus controlului funcționarilor americani. America voiește să trimită funcționari în porturile Norvegiei.

Primire în școala de cadeți din Sibiu. În școala de cadeți din Sibiu se primesc pentru cursul I al anului 1918/1919 cam 50 de elevi apți fizicește, cari la 1 Sept. a. c. împlinesc 14 ani, dar n'au trecut peste 17 ani și au aplicare cătră cariera militară. La cerere sânt a se alătura atestatele semestrale și finale din clasele 2, 3 și 4 ale vre-unei școli medii sau civile. Pentru locurile cu plată cererile sânt a se înainta până la 8 Iulie a. c. la comanda școlii de cadeți din Sibiu, însoțite de atestatul școlar al anului curent. Dela comanda școlii aspirantul va cere blancheta, care trebuie întregită cu datele necesare și înaintată deodată cu rugarea, după ce mai înainte blancheta a fost vidimată de forul civil sau militar.

Pentru locurile gratuite cererile se înaintează direct la ministerul de honvezi. Dela comanda școlii se poate procură regulamentul de primire, în care se arată mai de aproape modalitățile de a întocmi cererea.

Ca să scape de recivirare. În orașul Nagy-Becskerek, cu ocazia recivirărilor militare, s'a întâmplat un caz ciudat. Un econom s'a prefăcut că e bolnav de moarte și zăcea în pat între perini, când a intrat în casă comisia de recivirare. Rudiunile stăteau cu tristețea în jurul «murdului» Un nepot al economului șopti la urechea rudeniilor, că cel din pat numai se prefăce că moare, ca să scape de recivirare. Un soldat a auzit cuvintele copilului și îndată a pus mâna pe «murdul» și l-a ridicat din pat. S'au aflat patru saci de bucate sub așternutul «bolnavului».

Poșta redacției

Dlul *I. D.* în *Șasa*. Rugarea se publică așa cum ați dorit. Articolul «Independența materială» poate mai târziu.

De ale Reuniunii meseriașilor români din Sibiu

Onorar medicilor pentru căutarea medicale săptămânală obligatoare a școlărilor și meseriașilor români dela orașe cu vârsta între 14—20 ani este, numirea celui mai nou fond ce s'a întemeiat la Reuniunea meseriașilor sibiieni.

Prilej la întemeierea fondului au dat-o groaza, compătimirea și oroarea, ce trebuie să te cuprindă când vezi nesfârșitele nenorociri, ce se în lanț de cei cari n'au fost cruțați în tinerețe de așa zisele *morburi lumești sau secrete*. De asemenea morburii se molipsește mai ales tinerimea școlară și meseriașă dela orașe, prea puțin supra-veghiată la vârsta între 14—20 de ani. *La o etate deci, când cel atins de boală, fie din nepricepere, fie din rușine, fie din lipsă de mijloace, își tânuiește morbul*, cu urmări atât de primejdioase nu numai pentru cel suferind, ci și pentru familia sa. Dacă această tinerime va fi obligată să se supună săptămânal căutării (vizitei) medicale, ea va fi referită de dezastrele nenorocirilor cu *morburi învechite*.

Scopul urmărit de fond este ca din mijloacele lui să se remunereze cu timpul medicii pentru această muncă a lor.

Fondul va sporii mai cu seamă din darurile benevole ale celor scăpați din morburii grele, din contribuiri pioase în amintirea iubiților răposați, din răscurpări de anunțuri funebrele, de pomoni etc., apoi din daruri făcute la logodne, cununii, bottezuri, cum și la alte prilejuri de bucurii familiare.

Și acest fond, ca aproape toate celelalte ale Reuniunii meseriașilor noștri, se întemeiază după starea noastră sărăcăcioasă, cu o sumuliță destul de modestă, dar în schimb cu o atât mai ferbinte și mai mare dorință, ca cei cari pătrunși sânt de însemnătatea acestei afaceri de vitalitate pentru neam și cari înzestrați sânt cu mai mult belșug, să nu întârzie a da tot sprijinul la realizarea scopurilor urmărite.

Bază la fond s'a pus de prezidentul Reuniunii *Vic. Tordășianu*, cu cor. 2:10, apoi de parohul *Dr. George Ciupe* din Baba, cu cor 5—, *Nicolae Prața*, învățător (Bucium-Poeni), *Partenie Colhon*, paroh, (Laz) și *Ioan Rusu*, paroh, (Juncul de sus) cu câte 2— cor.; *Dr. Octavian Costea*, secretar consistorial cu cor. 2:80; *Ioan Nicolae*, învățător (Avrig), cu 1 cor.; dela 3 prieteni de principii cu cor. 1:28; *Nicolae Drăgan*, notar (Bungard), cu 3 cor.; *George Navrea*, presbiter, funcț. consist., cu 4 cor. și *Miorica Tordășianu* cu 10 bani.

Intre clase.

Convocare

În temeiul §-lui 14 al statutelor prin aceasta convocăm

Adunarea Generală Ordinară

a Reuniunii femeilor gr.-or. române din Timișoara și provincie pe Marți, în 7 Mai n. 1918 la ora 3 d. a. în sala festivă din edificiul școlar al bis. gr. or. române (Str. Scălzii Nr. 8) din Timișoara-Fabric, la care se invită membrii reuniunii precum și toți sprijinitorii acestei societăți culturale.

Ordinea zilei:

1. Deschiderea adunării.
2. Designarea comisiei pentru autentificarea protocolului luat în adunare.
3. Raportul comitetului reuniunii.
4. Raportul comisiei permanente asupra socotelilor și a raportului comitetului reuniunii.
5. Absolutorul comit. și al casierei.
6. Stabilirea bugetului anual.
7. Restaurarea comitetului pentru perioada 1918—1920.
8. Insciere de membri.

Timișoara-Fabric, din ședința comiteului ținută în 14/27 Martie 1918.

Alexandrina G. Adam m. p., N. Niooresou m. p. prezidentă. secretar.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Sămbătă, în 27 April: *Castelul fermecat* (Der verwunschene Schloss), operetă în 5 tablouri, de C. Millöcker.

Duminecă, în 28 April, seara: *Aceeaș operetă*. După amiază, la 3 ore: *Doctor Klaus*, comedie.

Inceputul la: 7½ ore seara.

Teatru cinematografic. *Apollo*, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Sămbătă și Duminecă, în 27 și 28 April: *Rasputin*.

Luni, în 29 April: *Focul*.

Inceputul la: 5, 7 și 9 ore seara.

* Tesalon. 5, 18.

* I. Cor. XV. 57.

* Pilde, c. 17. v. 22.

* Telegr. Rom. nr. 9 din 917.

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. III Ribitza, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Concurenții au să-și înainteze cererile, instruite în sensul normelor din vigoare la subsemnatul oficiu în termenul deschis și a se prezenta în termenul regulamentar în comună pentru a se face cunoscut cu poporul și pentru a cânta, eventual celebra.

Brad, la 23 Martie 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. român al tractului Zarand, în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Dămăian,
protopresbiter.

Ad Nr. pp. 355/1918 (82) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. a II-a Călian, din acest protopresbiterat, devenită vacantă prin abdicarea fostului ei paroh, prin aceasta se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, sunt a se înainta subsemnatului oficiu în termenul sus indicat, și cu prealabila încunoștiințare a acestuia sunt poftiți a se prezenta la biserică în vre-o Duminecă sau sârbătoare, ca să fie cunoscuți din partea poporului.

Cluj, la 20 Martie 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Cluj în conțelegere cu comitetul parohial.

Tullu Roșescu,
protopop.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu:

Tipicul bisericii ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare:

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia:

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl. T. V. Păcățian a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu*

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto postal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul II: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Aduș de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. ser., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: «Τὰ ορθόδοξα βιβλία». Atena 1883.

În aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă «Prefața» revăzătorului în care se indică istoricul creării acestei cărți simbolice și isvoarele considerate, se publică și o parte din «Precuvântarea» arhimandritului Filaret Scriban, împreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșată, cu prețul de 3 cor.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihai Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

În «Biblioteca meseriașilor români»

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60

Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viecea meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca —50

Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru orice voese a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Bercianu —60

Nr. 4. Ioan Lupcan: Bucovina n'a învățat și umbra la înșurat, sau Vlăduțul mamei —40

Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale —60

Se pot procura dela Librăria arhidiecezană, Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul, idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben, se află de vânzare:

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,
Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu—Nagyszeben se află de vânzare:

Casa dela Jerihon

omilii și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A apărut:

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

În care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Eftrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărtășirea cu s. cuminecătura ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătura; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitiei crucei.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu 60 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în culoare roșie și vântată cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Prețurilor profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu ramburs, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletului ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preafălatului împărat și rege Francisc Iosif I, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.